

عسگرپور:

نوع فعالیت نادر طالب‌زاده محدود به فیلمسازی نبود. ایشان صرفا به عنوان یک برنامه ساز تلویزیون ، مجری یا کارشناس شناخته نمی‌شد. وی در حوزه‌های مختلفی که ورود می‌کرد به موضوع فیلمسازی می‌خورد یا اساسا آنچه پیش نیاز فیلمسازی بود بسیار متمرکز شد. او در حوزه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی اظهارنظر می‌کرد و به دلیل همین چند جانبه بودنشان سخت می‌شد تعریف کوتاهی از ایشان داشت.

گپ

گفت‌وگو با محمد مهدی عسگرپور

آزادمنشی، صداقت و سلامت

محمد مهدی عسگرپور از جمله افرادی است که آشنایی دیرینه‌ای با نادر طالب‌زاده داشت و این رابطه در جریان برگزاری جشنواره جهانی فیلم فجر به اوج خود رسید. به مناسبت درگذشت طالب‌زاده بر آن شدیم با عسگرپور گفت‌وگویی برای آشنایی بیشتر با افکار و عقاید نادر طالب‌زاده و همچنین دیدگاهش در رابطه

ساناز قنبری

روزنامه‌نگار

با مسائل مختلف ایران و جهان داشته باشیم. در زیر متن این گفت‌وگو آورده شده است.

آشنایی‌تان با نادر طالب‌زاده از کجا آغاز شد؟

سال ۶۷ بود که به عنوان سرپرست در مرکز سینمای تجربی انتخاب شدم و از همان‌جا با نادر طالب‌زاده آشنا شدم. در دوره‌هایی، این ارتباط پررنگ‌تر و در دوره‌هایی کم‌رنگ می‌شد تا در دو دوره آخر جشنواره جهانی فیلم فجر ایشان به عنوان یکی از اعضای شورای سیاست‌گذاری هم حضور داشت که طبعاً ارتباطمان در آنجا محکم‌تر شد.

نقش اندیشه‌ها و افکار نادر طالب‌زاده در هنر و فرهنگ انقلاب اسلامی را چگونه می‌بینید؟

نوع فعالیت نادر طالب‌زاده محدود به فیلمسازی نبود. ایشان

چکناواریان:

نادر طالب‌زاده بدون اغراق یک آقای واقعی بود. او یک انسان با فرهنگ، با دانش بالا و بسیار دوست‌داشتنی بود. ما دوستی نزدیکی با یکدیگر نداشتیم اما در برخوردها و تماس‌هایی که شاید سالی یک‌بار اتفاق می‌افتاد و یکدیگر را می‌دیدیم، بسیار با ادب و احترام با من برخورد می‌کرد و همیشه با لطف و مهربانی با من سخن می‌گفت.

گفت‌وگو

لوریس چکناواریان، آهنگساز:

فقدان طالب‌زاده جبران ناپذیر است

این‌که بتوانی همه افشار را با خود همراه کنی، هنر خاصی می‌طلبید که فقط از چون نادر طالب‌زاده‌ای برمی‌آید که حتی لوریس چکناواریان، آهنگساز برجسته ارمنی هم از او به نیکی سخن می‌گوید و از شنیدن خبر فوت او متأثر و ناراحت می‌شود. لوریس چکناواریان که در خارج از کشور حضور دارد، با شنیدن خبر فوت مرحوم نادر طالب‌زاده بسیار متأثر و ناراحت شد و در گفت‌وگویی بدون اغراق و صادقانه درباره او سخن گفت. خواندن این مصاحبه در این ویژه‌نامه خالی از لطف نخواهد بود.

شما آهنگساز سریال «بشارت منجی» ساخته نادر طالب‌زاده هستید. از نحوه آشنایی‌تان و همکاری با ایشان بگویید.

اولین و آخرین همکاری من با مرحوم نادر طالب‌زاده همکاری در سریال «بشارت منجی» بود که ایشان از من دعوت کردند تا آهنگسازی این سریال را بر عهده بگیرم. خاطره قابل ذکری از او ندارم اما تنها چیزی که می‌توان از این همکاری بگویم این است در مدتی که با نادر طالب‌زاده همکاری داشتم، از کار و حضور در کنار او لذت بردم. هیچ‌گاه با یکدیگر در طول کار به مشکل برخوردیم چون طالب‌زاده با دید باز، هنری و با دانش به مسائل نگاه می‌کرد.

همه درباره شخصیت زنده‌یاد نادر طالب‌زاده صحبت می‌کنند.**ارزیابی‌تان را از شخصیت این هنرمند چه بود؟**

نادر طالب‌زاده بدون اغراق یک آقای واقعی بود. او یک انسان با فرهنگ، با دانش بالا و بسیار دوست‌داشتنی بود. ما دوستی نزدیکی با یکدیگر نداشتیم اما در برخوردها و تماس‌هایی که شاید سالی یک‌بار اتفاق می‌افتاد و یکدیگر را می‌دیدیم، بسیار با ادب و احترام با من برخورد می‌کرد و همیشه با لطف و مهربانی با من سخن می‌گفت. من بدون این‌که بخواهم کلامی را کم و زیاد کنم باید اعتراف کنم از درون با مرحوم نادر طالب‌زاده احساس نزدیکی و دوستی داشتم. او مرد بسیار پاک و درستی بود. شما در طول زندگی خود خیلی به ندرت انسانی را خواهید یافت که راستگو باشد و از گفتن دروغ پرهیز کند اما طالب‌زاده در واقعیت چنین انسانی بود و با صداقت کامل با اطرافیان‌ش رفتار می‌کرد. او خیلی آدم روراست و دوست‌داشتنی‌ای بود.

آیا پس از سریال «بشارت منجی» باز هم با یکدیگر همکاری داشتید یا شرایطی فراهم شد که با یکدیگر این نوع همکاری را تکرار کنید؟

خیر، من و مرحوم نادر طالب‌زاده بعد از همکاری در سریال بشارت منجی، دیگر همکاری در عرصه فرهنگ با یکدیگر نداشتیم اما همان یک سریال که با او همکار بودم و او وظیفه آهنگسازی سریال را به من سپرده‌بود، برای من پر از خاطره‌های خوب از همکاری با یک فیلمساز با دانش بود. بعد از این سریال بود که به نوعی دوستی ما شکل گرفت و گاه‌گاهی یکدیگر را می‌دیدیم و با یکدیگر صحبت می‌کردیم. او خیلی با فرهنگ بود و مصحبتی با نادر طالب‌زاده پر از لذت بود.

ارزیابی شما درباره فیلمسازی مرحوم طالب‌زاده چیست؟ در زمان همکاری‌تان، ایشان چه نکته‌ای در فیلمسازی داشت که نظر شما را به خود جلب کرد؟

من نمی‌توانم درباره نگاه او در فیلمسازی یا این‌که فیلمساز خوب یا بدی بود، صحبت کنم. باید درباره فیلمسازی نادر طالب‌زاده یک کارگردان یا یک سینماگر نظر دهم. من علم فیلمسازی را ندارم اما می‌توانم به این موضوع اذعان کنم که او یک انسان با سواد و با دانش بود. به عنوان یک هنرمند می‌توانم بگویم نادر طالب‌زاده تسلط فوق‌العاده به زبان انگلیسی داشت و در روابط بین‌المللی با همکارانش در دیگر کشورها بسیار موفق بود. او از دانش و نگاه فوق‌العاده‌ای در مستندسازی بهره می‌برد و بی‌نیایت درباره فیلم‌هایی که می‌ساخت یا صحبت‌هایی که می‌کرد، مطلع بود. فوت نادر طالب‌زاده برای سینمای ایران جبران ناپذیر خواهد بود و سال‌ها طول خواهد کشید تا فیلمسازی با سواد و دانش او در سینمای ایران ظهور کند.

قاب

مراسم وداع با پیکر نادر طالب‌زاده در معراج شهدا

چاپ‌ش همافزونی-خارجی‌چم

یادداشت

تاسیانی
برای جبهه فرهنگی انقلابنادر است
یافت می‌نشود

احسان رستگار

نویسنده

مغزها قفل می‌شوند، چشم‌ها ترمی شوند، زبان‌ها به لکنت می‌افتند، و اینها فقط یک شوخی است در قبال این تاسیان. تاسیان، یعنی حالتی که از فقدان شخصی به تو دست می‌دهد و دل و دماغ هر کاری را از تو می‌گیرد و تاسیان اکنونم، فقط این نیست شبیه وضعیتی است که فقط می‌تواند مشغول این فقدان و فقید شود و بس.

نادر طالب‌زاده نه تنها از نادرترین عناصر فرهنگ، هنر و رسانه بود، بلکه مطالبه‌گرترین هم بود. نادر بود، چون گرچه غرق در نعمت و فرصت بود اما او نعمت و فرصت را جز از مسیر انقلاب اسلامی ایران نمی‌خواست.

طالب بود، چون هرگز دست‌نکشید از مطلوبیت‌ها و اصولی که حاضر بود برای آن جان دهد و آخر هم داد. بسیاری به اشتباه گمان می‌کنند او فقط اهل جذب حداکتری بود. حال آن‌که حاج نادر قصه ما، در بزرگ‌ها، جذب و دفعش را متناسب با مصالح ملی تعریف می‌کرد. اهل جذب حداکتری بود. آن‌گاه که می‌خواست الیور استون و پسرش را علیه آمریکا و نظام سلطه‌گر هالیوود به کار گیرد اما در زمان مقتضی، صریحاً موضعش را اعلام می‌کرد، ولو به قیمت از دست دادن طرفدارانش.

یک انقلابی قاعده‌مند و اصولی بود. اصولگر و اصلاح‌طلب نبود. او، فراتر از دسته‌بندی‌های سیاسی تعریف می‌شد. سیاست را از قاب فرهنگ می‌دید، نه فرهنگ را ابزاری برای اطفای تمناهای سیاسی. اولین بار، اسفند ۹۱ دیدمش؛ شوری نامتناسب با بسش، خلوصی نامتناسب با صفتش و امیدوی جنس رهبرش داشت. کاملاً ساموراسما نادر بود. پرشور بود ولی جویده نمی‌شد. مخلص بود ولی ملعبه نمی‌شد. امیدوار بود اما هر لحظه دغدغه

رشد، اصلاح و انتقاد مصلحانه داشت.

از برجسته‌ترین وجوه ندرت او، همین بس که امکان‌ش را داشت و به او مراجعه می‌شد تا مثل بسیاری از هم‌طیف‌هایش، بشود چرخ‌دنده کاسبی و سهم‌خواهی از سفره انقلاب، اما او نمک پرورده سفره انقلاب بود. بی‌آن‌که حتی دست‌به‌نمک‌دانش برزند. نه تنها قناعت داشت، بلکه خوشحال بود از این‌که می‌تواند در حد توان و وسعش، اطعمه و اشربه‌ای ظهور، سر سفره بگذارد تا دیگران منتفع شوند؛ سهم‌داری بود که سهم‌خواه نبود. کم نبودند، آن‌ها که مرحوم طالب‌زاده را در زمان حیاتش دل خون کردند، همان‌طور که شهید سید مرتضی آوینی را. اما حال درصددند او را مصداق کنند، حال آن‌که نه قرابتی با گفت‌مانش دارند و نه کمک کردند تا او پیش رود.

حاج نادر، سردار جهاد تبیین، سربازی به قدرت یک لشکر و فراتر از احزاب و جناح‌های سیاسی بود. سردارترین سرباز جبهه فرهنگی انقلاب بود و آدم نظام.

اغراق نیست اگر بگوییم پرچمی که در دستان حاج قاسم بود در ساحت امنیت کشور، در دستان حاج نادر بود در ساحت فرهنگ.

یادداشت

ایستادگی در برابر هجمه
رسانه‌ای غرب

فرهاد قاسمیان

بازیگر

زنده‌یاد نادر طالب‌زاده، یکی از مهم‌ترین و شاخص‌ترین چهره‌هایی بود که مقابل هجمه رسانه‌های خارجی ایستاد و درباره اخبار و اطلاع‌رسانی دروغ، شفاف‌سازی کرد. همه گفتار و رفتار و فعالیت فرهنگی و هنری او در تقابل با سلطه رسانه‌ای غرب بود و همیشه تلاش داشت با گفتمان و بهترین روش‌ها و برنامه‌های مختلفی که طراحی و اجرا می‌کرد، درباره سیاست‌ها و اهداف پشت پرده رسانه‌ای جهان، روشنگری کند و قدم‌های خوب و موثری در ترویج فرهنگ و هنر انقلاب اسلامی ایران بردارد. متأسفانه آقای طالب‌زاده را زود از دست دادیم و این‌که جای خالی ایشان پر نمی‌شود اما امیدوارم راه و تفکر و مکتب این چهره ارزشمند ادامه داشته باشد.